

Kazimierz Bielenin

Grzegorzewice, pow. Opatów

Informator Archeologiczny : badania 7, 143

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

krępa jednodzielna, końcówka pasa grupy 018, szczypczyki ze skuwką, szpila i czar-
ka grupy XII/; grób nr 4 / 3 zapinki brązowe wykładane połączoną srebrną blaszką
A V 96 i 128, 2 zapinki brązowe A II 41, 1 zapinka srebrna A.VII.s.1, 2 srebrne
bransolety żmijowate, 2 srebrne bransolety wężykowate, złota klamka esowata odm.
B, 2 złote paciorki, szpila szydełkowata, przęślik, sprzączka jednodzielna, szpila,
fragmenty wałeczka do upinania włosów itd/, grób nr 5 - dziecka / bez wyposaże-
nia/.

Kurhan nr 18 zawierał 3 pochówki: grób nr 1 / zapinka srebrna A.VII.s.1/;
grób nr 2 / jednodzielna sprzączka brązowa /, grób nr 3 / zapinka brązowa
A.VII.s.1/.

Zbadany w połowie kurhan nr 6 zawierał podkurhanową warstwę dawnej próch-
nicy ornej z dobrze zachowanymi łaładami wielokierunkowej orki. Badania kurhanu
będą kontynuowane z udziałem przyrodników-specjalistów.

Krąg kamienny był ułożony z polnych kamieni w koło o średnicy 17 m i nie
zawierał pochówków.

Cmentarzysko należy do kultury wielobarokiej fazy lubowidzkiej / B1-C1/.

Badania będą kontynuowane do całkowitego rozkopania nekropoli.

GRZEGORZEWICE, pow. Opatów

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził dr hab. Kazimierz Bielenin,
Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krako-
wie. Stanowisko dymarskie okresu wpływów rzym-
skich.

Po dwuletniej przerwie rozpoczęto prowadzenie dalszych badań na stanowiskach
żuźła żelazistego w północno-wschodnim rejonie Gór Świętokrzyskich.

Zbadane stanowisko żuźła zalega na kulminacji wzniesienia opadającego w
kierunku wschodnim w dolinę strumyka. Odsłonięto tu całe piecowisko hutnicze, na
którym odkryto wypełnione żużlem kotlinki 104 pieców dymarskich. Piecowisko po-
siadało charakter tzw. zorganizowany, dwuciagowy typu dwa ciągi cswórki. W ciągu
prawym /południowym/ znajdowały się kotlinki 54, w ciągu lewym /północnym/
50 pieców. Każdy z ciągów rozpoczynał się pojedynczym piecem. Wielkość kotlinek
tego piecowiska wynosiła średnio 45 cm. Na uwagę zasługuje odkryty na skraju
piecowiska mały kłoc żuźła / średnica 29 x 30 cm wysokość około 16 cm/,
który wskazuje, że nie należy on do kotlinki pieca dymarskiego lecz stanowi zbior-
nik, który został w całości wypełniony płynnym żużlem. Obiekt ten jest najprawdo-
podobnie pozostałością pieca do wygrzewania lupek.

W warstwie piecowiska poza węglem drzewnym nie znaleziono żadnego ma-
teriału, który pozwalałby bliżej określić chronologię stanowiska. W oparciu o typ
pieca i całego piecowiska odnosimy czas pracy badanego piecowiska do okresu
rzymskiego.